

A decorative border with a repeating floral and scrollwork pattern surrounds the central text.

med kärlek

EN FESTSKRIFT
TILL
CLAUDIA LINDÉN

EVA JONSSON, ANN-SOFIE LÖNNGREN
MATTIAS PIRHOLT & OSCAR VON SETH (RED.)

Södertörns högskola

(CC BY 3.0)

Publicerade under Creative Commons Attribution
3.0 Unported-licens

© Författarna

Södertörns högskola
Biblioteket
SE-141 89 Huddinge
www.sh.se/publications

Omslag: Jonathan Robson
Grafikform: Per Lindblom & Jonathan Robson
Foto av Claudia Lindén: Bengt Lundgren
Tryckt hos E-Print, Stockholm 2023

ISBN 978-91-89504-31-8

Filmdagbok, december 2022

Kajsa Gustavsson

2/12

Kontoret 8:30. Få undan alla papper. På eftermiddagen, högre seminariet i litteraturvetenskap, Claudia pratar med Susan Brantly om Karen Blixen. Det är som att vi alla andra fick lyssna på ett förtroligt samtal, en överenskommelse om någontings viktighet. Lite som mina och Claudias samtal om någon serie eller film vi sett och anser viktig just då. Pelikan efteråt. Gick hem via Skogskyrkogården, sen tunnelbanan. Lyssnade på Carter Burwells "Drive Into Night" (*Carol*, Todd Haynes, 2015) på repeat medan jag tittade ut i mörkret. Kom hem, tittade en stund (på *Carol*). Att sitta på ett tåg och låtsas som att det är på film är ett evigt görande.

Carol är: Rött och grönt, "I'm wide awake, I've never been more awake in my life", att förhålla sig till en ursprungstext ("flung out of space" som upprepas flera gånger). Hur fick julklappsvinylen plats i Thereses väska? & att vara älskande – att bli någonting annat, eller att vara någonting annat – bli älskande.

6/12

Texten om *Tár* (Todd Field, 2022):

Varför det är så viktigt att det är en Birkinväska (hur kunde Cate [Blanchett] & Bina Daigeler inte förstå det? Det hade inte varit samma sak med en LV).

Annat ord för "suggestiv"?

Tár som gotik (labyrinten, hunden, det övernaturliga som "förklaras").

När Lydia Tár är ute och joggar och hon hör en kvinna skrika är det från *The Blair Witch Project* (Daniel Myrick, Eduardo Sánchez, 1999), en mockumentär om några ungdomar som letar efter en häxa i en skog. Påminn Claudia om det när hon har sett den.

10/12

The American (Anton Corbijn, 2010)

The Thomas Crown Affair (Norman Jewison, 1968)

The Others (Alejandro Amenábar, 2001)

How the Grinch Stole Christmas (Ron Howard, 2000)

När jag ser riktigt bra film, alltså sådan som är subjektivt bra i mitt fall, alltså *vacker*, har det fyllt mig med sådan skam. Skammen äger allting annat, men den ska fan inte få äga konsten.

12/12

Läste ut boken om Alma Mahler, hon som också älskade.

De irriterar mig, dessa recensioner som tolkar *Tár* som ett realistiskt drama. Har de inte sett Krista i Tårs vita lägenhet? Hur hon står i bakgrunden och finns men inte finns? En av videorecensionerna gjorde till och med en grej av att den absolut inte var "a psychological thriller or something like that, it's pure drama".

Någon skrev en artikel om att tredje akten endast är en fantasi (Lydias) att det inte händer "på riktigt". Det som är intressant: Är detta Lydias mardröm? Från början till slut? Eller när börjar den i så fall? Fortsätter på texten om *Tár* som gotisk. A sa det, jag förnekade det först men låg hela natten och tänkte, till och med labyrinten är där.

13/12

Phoenix (Christian Petzold, 2014)

Bakfull (vin + öl + två cigg)

I slutet på *Phoenix*, när hon har sjungit och alla förstår vad som har hänt. Att hon bara går.

Dagboken blir texten till Claudia. Men det finns väl mer att säga om kärleken där egentligen. Om hur hon på A-kursen var den första att säga ”berätta mer”, när jag dragit igång en harang, eller alla gånger hon svarat på mina konstiga frågor om feministisk teori när jag inte tycker att den håller. Eller hur hon sett alla filmer jag pratar om.

17/12

Persona (Bergman 1966)

Natten till 19/12

Jag sover inte längre. *The Good German* (Stephen Soderbergh, 2006). George Clooney igen. Berlin strax efter krigsslutet inför delningen.

Måste se: *A Foreign Affair* (Billy Wilder, 1948) och *Casablanca* (Michael Curtiz, 1942). *The Good German* ska vara de två. Slutet är *Casablanca*, men själva premissen är Wilders.

[Började se *Casablanca* under natten]

Hittade en ny intervju med Daigeler. Jag visste väl att kappan var *The Row!* + Hela poängen med att det är en Birkinväska är att det inte är någonting som går att köpa hur som helst – det är därför Lydia vill ha den + sex (= makt).

Nelly & Nadine (Magnus Gertten, 2022), dokumentär. Två kvinnor möts i Ravensbrück och blir förälskade. Innan krigsslutet skiljs de åt, men de finner varandra igen och lever tillsammans resten av sina liv. Filmen berättas genom deras släktingar. Still-sam, fin. Inte sorglig. Hoppas någon plockar upp det existerande manuset om deras liv och ger ut.

Dolly zoom används för att skapa suggestiva känslor (används första gången i Hitchcocks *Vertigo*, 1958), känns hisnande därför

att det inte är möjligt för ögat att göra. Innan fotografiet hade ingen sett någonting ur fokus – därför är allt måleri innan fotografiet med samma ”skärpa”, ögat ändrar själv fokus mellan de olika delarna som målas av.

Skickade *Tár* till A och P. Var orolig att det bara var jag igen, som förstod storheten (+ inte skulle kunna förmedla den). P fattade direkt. A också. Vi pratade flera timmar på kvällen, ville ha svar tills vi förstod att sådana inte finns.

20/12

Pratade med C om *The Good German*. Vi tycker båda att den håller! Förutom det filmiska, som vi båda tycker om, finns en sådan komplex relation till moral och framställningen av andra världskriget. Det ska alltid vara moraliskt korrekt (Tarantino fick viss kritik gällande detta för *Inglorious Bastards*, 2009), det måste vara tydligt vem som är ond och god – nazist, alla andra (?). När Tully (amerikan) söker hjälp hos den judiske mannen som saknar ben, då nazistiska läkare försökt ”transplantera” dem till en annan kropp: ”An experiment. To see if you can transplant a bone from one man into another (Paus). Turns out you can’t”. Tully säger ”Don’t jew me on the price”, det visar hur djup antisemitismen är & hur inkapabla de är att se det själva (amerikanerna). Clooney som kommer till Berlin för att söka efter Lena, söker samtidigt sin egen moraliska kompass. Lena (Cate Blanchett) skrikandes: ”Did you ever fuck a Nazi?”/”How about a Jew?”/”A Nazi and a Jew both, better yet”...

Är det denna moral som Meatloaf menar när han sjunger: ”I would do anything for love, but I won’t do that”?

Pratade med Claudia om Petzold och Nina Hoss. Hon tyckte bättre om *Barbara* (Christian Petzold, 2012) än *Phoenix*.

Skickade *Tár* till Claudia. Vill att hon ser den, så vi kan prata om den sen. Hon kommer ju se gotiken direkt.

Såg *Children of Men* (Alfonso Cuarón, 2006). Tyckte inte riktigt om den? Alltid svårt för film/litteratur/konst som handlar om

någon typ av moderskult etc. Men en uppskattar ju alltid lite apokalyfs.

21/12

Official *Carol* Day.
(Ja, jag ser den igen.)

Filmåret 2023:

Tår

Tumblrfenomenet *Goncharov* (Scorsese, 1973). Scorseses icke-existerande film. Att Scorsese själv är med på skämtet: "Yes, I made that film years ago".

Hur många gånger kan en se *Notting Hill* (Roger Michell, 1999)?

Minns ingenting jag såg före oktober.

28/12

Tio timmar Rolf Lassgård på SVT Play. Någon Leif GW Persson-serie i tio delar.

29/12

Köpte en bok på Myrorna, *Bilder* av Ingmar Bergman (Nordstedts, 1990). Roligt att det är svartvita bilder i hela boken, men där är ändå *Viskningar och Rop* etc. Likadan röd färg i den som i *Beaches* (Garry Marshall, 1988). *Les Parapluies de Cherbourg* (Jacques Demy, 1964), *Stoker* (Park Chan-Wook, 2013) och *Saint Laurent* (Bertrand Bonello, 2014). Visade bild från *In The Mood for Love* (Wong Kar-wai, 2000) när jag skulle köpa färg till hallen. Tror att den är för mörk, får ta med bild från *Viskningar och rop* efter nyår.

30/12

Sound of Noice (Ola Simonsson, Johannes Stjärne Nilsson, 2010).

Köpt inför 2023:

Dagbok (Moleskine, Horizontal Weekly Black soft pocket 2023).

Läsdagbok (Leuchtturm Notebook A5 soft Dotted Rising Sun).

Filmdagbok (Leuchtturm Notebook A5 soft Dotted Navy).

Två anteckningsblock, svarta vaxade, röd kant.

Två blå bläckpennor, ultra fine med lock.

31/12

Middag hos A. Vi försökte titta på *7 donne e un mistero* (Alessandro Genovesi, 2021), sju kvinnor och ett mysterium. Remake av *8 Femmes* (Françoise Ozon, 2002), den där Cathrine Deneuve rullar runt på golvet, men vi stängde av. För fånigt. Väntade till tolvslaget var över, Uffe [hund] orolig. Åkte hem med pendeln 01.09, gick och la mig. Sov!! När jag och Claudia började prata film enades vi kring *Cracks* (Jordan Scott, 2009) och hon sa att den är så vacker så en nästan skäms över hur mycket plats den tar i kroppen. Ibland pratar vi om dem också, de där filmerna som är större än oss och jag vet att hon kommer förstå mig när jag säger att jag inte är densamma efter *Tår*. Hon kommer förstå det. Kärleksfullt.

Filmer

7 donne e un mistero (Alessandro Genovesi, 2021)

8 Femmes (Françoise Ozon, 2002)

A Foreign Affair (Billy Wilder, 1948)

Barbara (Christian Petzold, 2012)

Beaches (Garry Marshall, 1988)

Carol (Todd Haynes, 2015)

Casablanca (Michael Curtiz, 1942)

Children of Men (Alfonso Cuarón, 2006)

Cracks (Jordan Scott, 2009)

How the Grinch Stole Christmas (Ron Howard, 2000)

Inglorious Bastards (Quentin Tarantino, 2009)

In The Mood for Love (Wong Kar-wai, 2000)

Les Parapluies de Cherbourg (Jacques Demy, 1964)

Nelly & Nadine (Magnus Gertten, 2002)

Notting Hill (Roger Michell, 1999)
Persona (Ingmar Bergman, 1966)
Phoenix (Christian Petzold, 2014)
Saint Laurent (Bertrand Bonello, 2014)
Sound of Noice (Ola Simonsson, Johannes Stjärne Nilsson, 2010)
Stoker (Park Chan-Wook, 2013)
Tár (Todd Field, 2022)
The Good German (Stephen Soderbergh, 2006)
The American (Anton Corbijn, 2010)
The Blair Witch Project (Daniel Myrick, Eduardo Sánchez, 1999)
The Thomas Crown Affair (Norman Jewison, 1968)
The Others (Alejandro Amenábar, 2001)
Vertigo (Alfred Hitchcock, 1958)